

ТРИТЪ ЗЛАТНИ СИНА И ТРИТЪ КУПИЩА.

Народна приказка, илюстрирана отъ Н. Кожухаровъ.

Имало едно време двама братя. Единиятъ билъ богать и ималъ три сина. Другиятъ пъкъ билъ бедень и ималъ три дъщери.

Този съ тритъ сина, когато заминувалъ покрай брата си съ тритъ дъщери, думалъ му: „Добро утро, съ тритъ купища!“

Единъ день братътъ съ тритъ дъщери седълъ у дома си замисленъ. Най-малката дъщеря, като гледала баща си тъй загриженъ, попитала го:

— Татко, да ми кажешъ, що си се толкова умислилъ?

— Да ти кажа, шерко! То не е за криене. Винаги, кога замина покрай чича ти, все ми дума: „Добро утро, съ тритъ купища“, а не ще да ми рече: „Добро утро, брате!“

Тогава дъщерята рекла:

— Ти пъкъ, татко, да му отговаряшъ: „Далъ ти Богъ добро, съ тритъ златни сина!“

Минало се, що се минало и братята се срѣзнали. Единиятъ пакъ рекълъ:

— Добро утро, съ тритъ купища!

Другиятъ братъ отговорилъ:

— Далъ ти Богъ добро, съ тритъ златни синове!

— Златни сж я, а твоитъ дъщери сж купища и купища ще си останатъ!

Вечеръта бащата казалъ на дъщеритъ си, що му отговорилъ чичо имъ. Тогава най-малката дъщеря рекла:

— Нали той има три златни чада, а ти — три купища, пратете на чужбина по печалба одного отъ тѣхъ и една отъ насъ. Азъ нека бжда отъ насъ. Тогава ще се види, кои сж златни чада, дали неговитъ, или ние.

Съгласили се братята да пратятъ на печалба презъ море единъ отъ синоветъ и най-малката дъщеря. Момата си препекла 60 хлѣба, а момчето зело отъ баща си много пари и тръгнали. Когато влѣзли в кораба, хванала силна буря и траяла дълго време. Хората въ кораба мрѣли отгаде. Само момата имала хлѣбъ. Братовчедъ ѝ поискалъ да си купи от нея хлѣбъ. Тя му продавала единъ хлѣбъ за една жълтица. Днесъ тъй, утре тъй, много пари му зела за хлѣба. Утихнала бурята и корабътъ пристигналъ край единъ голѣмъ градъ.